

СОВРЕМЕННЫЙ ПОДХОД К ДИАГНОСТИКЕ И ХИРУРГИЧЕСКОМУ ЛЕЧЕНИЮ СТЕНОЗА ПОЯСНИЧНОГО ОТДЕЛА ПОЗВОНОЧНОГО КАНАЛА

Одесский национальный медицинский университет

Цель исследования: выявить прогностически важные методы диагностики и хирургического лечения стеноза поясничного отдела позвоночного канала.

Материалы и методы: за период с 2005 по 2011 г. в травматологическом отделении городской больницы №11 хирургическому лечению по поводу стеноза поясничного отдела позвоночника подвергнуто 40 больных в возрасте с 45 до 72, из них мужчин - 24, женщин 16. Основную группу составили 26 пациентов, которым применено малоинвазивное оперативное лечение (чрезкожная микродискэктомия). Контрольную группу составили 14 пациентов, которым назначено хирургическое лечение (ламинэктомия).

Результаты и их обсуждение: Изучение отдаленных (до 1 года) результатов лечения больных со стенозом поясничного отдела позвоночника позволило установить, что хорошие результаты с полным купированием болевого синдрома и регрессом неврологических расстройств, были получены в 23 случаях, удовлетворительные (неполное купирование болевого синдрома и полный регресс патологической симптоматики) – в 3.

Выводы: 1) чрезкожная микродискэктомия является эффективным методом лечения, который позволяет быстро купировать болевой синдром и устранять неврологические расстройства при минимальной травматизации и отсутствии температурного воздействия на окружающие ткани.

2) Применение местной анестезии дает возможность контролировать самочувствие пациента на протяжении всей процедуры.

3) Использование данного малоинвазивного метода лечения позволяет пациенту в короткие сроки вернуться к полноценной жизни и труду.

Ю. В. Сухин, В. В. Сердюк, О. Д. Харитонов, Саундарараджан Сиби, Д. И. Серета

ХИРУРГИЧЕСКОЕ ЛЕЧЕНИЕ ПЕРЕЛОМОВ НАДКОЛЕННИКА

Одесский национальный медицинский университет

Цель исследования: оценка опыта хирургического лечения переломов надколенника во 2-м ортопедо-травматологическом отделении Одесского травматологического центра, выбор оптимального метода лечения.

Материалы и методы: за период с 2005 по 2011 г. хирургическому лечению было подвергнуто 112 больных в возрасте с 23 до 74 лет, из них мужчин - 75, женщин - 37. Остеосинтез фрагментов надколенника осуществляли путем наложения двухрядного трансоссального шва в 99 случаях, стабильного остеосинтеза по методу Вебера 13 больных, применения универсальной компрессирующей пластины, разработанной на кафедре травматологии и ортопедии ОНМедУ (патент Украины № 37678-А) - 10 больных.

Результаты и их обсуждение: изучение отдаленных (до 1,5 лет) результатов лечения больных с переломами надколенника позволило установить, что стабильный

остеосинтез, здійснюваний універсальною компресуючою пластинкою, розробленою в нашій клініці, а також стабільний остеосинтез по Веберу, створюють найбільш оптимальні умови для зрощення костних фрагментів, особливо при оскольчатих переломах.

Висновки:

1. Універсальна компресуюча пластина в порівнянні з іншими використовуваними методами хірургічного лікування переломів надколінника дозволила здійснити максимальну стабільність костних фрагментів при оскольчатих переломах.

2. В результаті створилася можливість здійснювати ранню (через 2 тижні після операції) розробку оперованого колінного суглоба навіть без використання додаткової іммобілізації гіпсовою пов'язкою.

3. Висока ефективність використаної пластини дозволяє рекомендувати її до широкого клінічного застосування.

В. О. Фіщенко, А. М. Рубленко, С. С. Псюк

ВИВИХИ СТЕГНА ПІСЛЯ ЕНДОПРОТЕЗУВАННЯ КУЛЬШОВОГО СУГЛОБУ

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, Вінниця

Вивихи стегна після ендопротезування кульшового суглоба становить за різними даними від 1-2% до 14 %. Існує ряд факторів ризику розвитку даного ускладнення, врахування яких допомагає проводити профілактику даного ускладнення.

Метою дослідження є вивчення частоти та факторів ризику розвитку вивихів стегна при ендопротезуванні кульшового суглобу.

Матеріали та методи. Протягом 2005-2010 років в клініці кафедри травматології та ортопедії ВНМУ ім. М.І. Пирогова прооперовано 487 хворих з приводу травм та захворювань кульшового суглобу. Вік хворих становив від 23 до 89 років. З приводу ідіопатичного остеоартрозу кульшового суглобу оперативне втручання проводилось в 56 % (272) відсотках випадків, при переломах шийки стегнової кістки – 35% (170), черезвертлюгових переломах – 4 (0,8%), диспластичному коксартрозу – 20 (3%), асептичному некрозі – 15 (3%), ревматоїдному артриті – 2 (0,4%), наслідках травм кульшового суглобу – 4 (0,8%). Цементна фіксація компонентів ендопротезу виконувалась в 398 хворих (82 %) хворих, безцементна – 89 (18%).

Результати дослідження. Нами було виявлено 10 (2,1%) хворих, у яких в різні терміни після ендопротезування кульшового суглобу виникли вивихи стегна. У 8 випадках вивихів проводилась цементна фіксація компонентів ендопротезу, а в 2 – безцементна. У 3 хворих ендопротезування проводилось з приводу диспластичного коксартрозу, у 2 асептичного некрозу, в 2 післятравматичного коксартрозу, в 2 при переломах шийки стегнової кістки та в 1 випадку при ідіопатичному коксартрозі. У 4 випадках вивихи мали рецидивуючий характер. Всі хворі з вивихами стегна мали фактори ризику в передопераційному періоді. У 2 хворих на диспластичний коксартроз в анамнезі були корегуючі оперативні втручання на проксимальному відділі стегнової кістки. Хворі з післятравматичним коксартрозом мали в анамнезі переломи вертлюгової западини зі зміщенням уламків. Переломи шийки стегнової кістки були у хворих з неврологічними захворюваннями центральної та периферичної нервової системи. У 6 випадках лікувальна тактика полягала у вправленні вивиху та скелетному витязі до моменту формування мякотканинного рубця. При рецидивуючих вивихах було проведено ревізію ендопротезу та відкрите вправлення вивиху в 1 випадку. В 3 випадках проводилась заміна компонентів